

Éteri közjáték

- ~ Üdvözlünk, Alnoeva!
- ~ Hívattatok.
- ~ Szólnunk kell az emberekről.
- ~ Örvendek. Vázoljátok!
- ~ A kulcs: Melissa Tran.
- ~ Elkezdte az utazását?
- ~ Neisoden már terelgeti.
- ~ A Tanács elsődleges célja?
- ~ A férgék megfékezése.
- ~ Fiatal lány. Alkalmas rá?
- ~ Ha ő nem, akkor senki.
- ~ Akadály?
- ~ A Gyémánt Hírnök.
- ~ Aki felégette saját házát?
- ~ És Mel apját tette meg bűnbaknak.
- ~ Kedves ember. Egyéb róla?
- ~ Gyerekgyilkosságok, ilyesmi.
- ~ A múltja nem makulátlan.
- ~ A Tran család jól ismeri.
- ~ Az baj. A Hírnök törekvése?
- ~ Kiirtani apát és lányát.
- ~ Más is ismeri a múltját?
- ~ Csak egy fénypap.
- ~ A teendőm?
- ~ Állj készen a terelgetésre!

Önfejűmgorva

A háromezer fős Mortins lelátó lomhán úszott el a Mistletoe ür-állomás mellett, hogy elfoglalja kijelölt pozícióját biztonságos távolságra a tervezett bemutató helyszínétől. A mobil tribün háromszázas tömbökbe rendezett V.I.P. szektorai üresen ásítottak, mindössze egyetlen magányos alakot pillanthattak meg a néha-néha elhúzó járőrhajók pilótái: Art Gruwelt, a Gyémánt Hírnököt.

A Gladly of Diamond fényváró egyház nyolcvanegy éves főpapja egykedvűen üldögélt a számára kialakított díszpáholyban. Dohánybarna reverendát viselt világosabb díszítéssel a mellrészen, széles, sárga övet, felette hófehér palástot szintén sárga szegély-lyel. Fehér Gyémánt Hírnök-i süvegének homlok részén kobaltkék gyémánt díszelgett, körülötte ciánkék hímzés. A barna-fehér alapösszeállítást (a Csillámkör kezdeti morgolódása dacára) saját privilégiumává tette. Korábban ő is a fényváró egyház hivatalos ciánkék-sárga öltözékét viselte (ünnepi alkalmakkor ma is), ruhásszekrényében számtalan csiricsáré reverenda lógott stólás-tul-mindenestül. Csakhogy az idők folyamán a világi politikát alapvetően meghatározó – tehát a legmocskosabb – szintéren is helyet követelt magának, és a Terra Bizottságban a barna-fehér talár dívott. Mivel nem akart napjában tízszer átöltözni, áthidaló megoldásként ennél a vegyes összeállításnál kötött ki, ami a Terra Bizottságban és a csillámköri tündökléseken is megfelelt.

Persze, ha minden jól megy, nem kell már sokáig alkalmazkodnia ehhez a semmirevaló bizottsághoz, és kizárólag a tündöklés marad. Az is csak módjával. Keserű mosolyra húzta a száját; valójában az eltelt évek alatt sem tudott annyira Gyémánt Hírnökké válni, hogy a fénypapi hatalomgyakorlásra tündöklésként gon-

doljon. Pedig jó pár történelemformáló egyházi összejövétel van már a háta mögött.

Egy fenékkal nem lehet két lovat megülni, hajtogatták például gyáva rendtársai azon a soron kívüli tündöklésen, melyen a Csillámkör hosszas vita után végül is rábólintott, hogy „másodállásban” elfoglalhatja a fényváró vallást elutasító, más szóval lézengő politikusokat tömörítő Terra Bizottság megüresedett elnöki székét. Még hogy nem lehet! Hülyeség! Bebizonyította, meg lehet, csak baromi fárasztó! Végül a Csillámkör is megértette, kizárólag úgy kerülhetek el, hogy a Glady of Diamondnak hajbókolnia kelljen a szélhámos, lézengő bizottsági tagok előtt, ha a Gyémánt Hírnök felügyeli a szeszélyes testületet.

Elnök lett, a Naprendszer első embere, mindössze két ellenszavazattal. Pontosan, ahogy Nicolas megjósolta. Íme, az előnye, ha az ember jövőbe látó prekog fiút fogad örökbe.

Döntéseivel saját egyházát hozta helyzetbe, hithű követői kerültek kulcspozíciókba. Eltelt néhány év, és a Gruwell-féle politikai gépezet immár a Terra Bizottság nélkül is működőképesnek mutatkozott. Ezzel párhuzamosan egyre inkább nyűgnek érezte az egész korrup, magának kaparó testületet, akadékoskodó miniszterestül, nyavalygó titkárostul, nyálcsorgató talpnyalóstul, mindenestül.

Csodálkozott, hogy a tisztviselők nem fogták még fel: ennek a megcsontosodott bizottságnak tulajdonképpen vége, a fényváró egyház teljes egészében át fogja venni a szerepét. Lényegében már most is ez a felállás, ám a közeljövőben mindenki számára érthető formában tesz pontot az ügy végére: szétkergeti az egész Terra-bagázt! Hogy miért nem a Glady of Diamondot áldozza fel a bizottságért? Akkor is a csúcson maradna. Megtehetné, csakhogy a fényváróknak olyan, de olyan szép ciánkék-sárga egyenruhájuk van. Nem mellesleg sokkal könnyebb megfizetni a szolgálataikat az Örökkévaló Gyémánt mosolyának ígéretével.

Aztán, ha a Terra Bizottság mint olyan a múlt ködébe vész, a Gyémánt Hírnök a fényváro egyházzal (és a Gyémántflottával) karöltve fogja vezetni a vezetésre váró birkák milliárdjait. Az Örökkévaló Gyémánt legnagyobb megelégedésére!

Itt tartott most, ahogy egymagában várta az elkövetkező óra izgalmasnak ígérkező eseményeit. Azt, hogy rajta kívül e pillanatban senki nem tartózkodott a mobil tribün lelátórészén, persze nem a véletlennek köszönhető. A Gyémánt Hírnök sohasem maradna társaság nélkül, hacsak nem ez a kifejezett kívánsága; amikor lehetett, kihasználta az alkalmat az egyedüllétre. Ilyenkor órákon keresztül képes volt kinn üldögni és elnézni a Tejút szikrázó csillagait vagy az űr végtelen feketeségét. E percben mégis inkább a lelátót borító hatalmas napszélvédőt vizsgálta elégedetten. Becsapódási nyomokat keresett, és talált is. Két-három tompább folt ott a jobb szélén, balra egy nagyobb koccanás szennyes, karcos helye, ám pont ezek bizonyították, hogy a Gyémánt Hírnök tribünje az alattomos sugárzáson kívül a hevesen rohamozó meteoridoknak is ellenáll. Szükség is lesz rá. Az ügyeltesek kivételével kimenőt engedélyezett az összes karbantónak, mert feleslegesnek érezte az esztétikai hibák kijavítását a bemutató előtt.

Hirtelen megváltozott valami. Érezte, hogy a rátörő súlytalanság miatt emelkedni kezd. Meglepett kiáltással kapott a széke után. Sikerült megragadnia; bár ne sikerült volna. Egy másodperc múlva jobb kezével a karfába kapaszkodva féloldalasan lebegett, miközben lábai az ég felé kalimpáltak.

– Froylox! – bődült el.

A GravGen néhány másodperces kihagyás után ismét táplálta a mesterséges gravitációt. A Gyémánt Hírnök fehér süvegét követve, hangos nyekkenéssel a padlóra huppant. Olyat káromkodott, miközben feltápaszkodott, hogy még az Örökkévaló Gyémánt is belepirult.

A bejövő hívás nem váratott magára sokáig: a magasban az egyház hivatalos kapcsolatszignálja jelent meg. A ragyogó, kobaltkék hologramgyémánt ereszkedni kezdett. Lassan pörgött a tengelye körül, virágként kinyílt, a kiáradó sárga fénymassza lávaként körbelelte, végül Froylox kerek arca emelkedett ki belőle.

– Ish Froylox engedélyt kér be nem jelentett kihallgatásra – erősítette meg a látottakat szóban is a holofon.

– Froylox! A Gyémánt leheletére, mi volt ez?

– Arcom fűröszténém szikrázó fényedben, Gyémánt Hírnök! – köszönt be Froylox, mintha mi sem történt volna.

– Ember! Én fogom magát megfűröszténi sósavban, ha ez még egyszer előfordul! – förmedt rá a Gyémánt Hírnök a derekát tapogatva. Tudta jól, hogy Froylox a halálos fenyegetést nagyjából így fordítja magában: „Szép napunk van, Ish, örülök, hogy látom!” – És ne tegezzen! Ezt a köszönést nem a tisztességes fényvárók között megbúvó látens lézengőknek találták ki, mint maga! – Szénfekete haját lesimította, fogta a süveget, és bosszúsán a fejére tette.

– Ebben a pillanatban töltöttük be a GravGen legfrissebb szoftverét, Art! – jelentette Froylox. – A telepítés lefutott, ezentúl a mobil lelátóhoz horgonyzott hajókon is képesek vagyunk biztosítani a mesterséges gravitációt a vonósugáron keresztül.

– Nagyszerű! – nyugtázta epésen Gruwell. – Mondja, mi lett volna, ha tájékoztat?

– Úgy számoltunk, hogy az átmenet zökkenőmentes lesz, sajnos egy kis félreértés miatt Richstein késlekedett a GravGenkosár átfordításával. Leöntsük sósavval?

– Egyem a humorát. Hagyja! – legyintett Gruwell. – Egyéb?

– Tíz perc múlva pozíciót foglalunk.

– Rendben, jöjjön ide, és több tornaórát nem akarok!

A holofon kikapcsolt. Gruwell a palástját porolgatta. Akárhogy is, legyünk őszinték, ez a Froylox egy zseni, ismerte el magában – legyen is az, ezért alkalmazza. Korábban a GravGen mérete és

energiafelvétele csak a Mistletoe méretű űrállomások, nagyobb kutatóhajók vagy hadihajók gravitációs táplálását tette lehetővé. Froylox csapatának köszönhetően immár a lakossági forgalmazás is felfutóban van.

A zseni a szokásos flegma arckifejezésével érkezett. Gruwell irigyelte csupán negyvenegy évét, jóllehet saját nyolcvanegy éve sem jelentett járókeretes öregkort. Még csak most kezdte a háromszor negyven év utolsó fázisát, és a középkorúak táborát lassan maga mögött hagyva bizakodva tekinthetett előre, akár a százharmincig is. Ám akkor is a leggyötrőbb negyven volt hátra, sajgó ízületekkel. Froylox lenőtt fülcimpáját és kerek arcát mustrálta. Korával ellentétben a tudós felső ajkából kimetszett körömnyi darabot és csalé fogait egyáltalán nem irigyelte.

– Meséljen, hogy állunk? – tért azonnal a lényegre, miután Froylox leült mellé.

– Felkészültünk a bemutatóra, Art. A Szerencsefia műszaki részleteivel nem untatnám.

– Helyes!

A technobláblát Froylox egyszer már megpróbálta elmagyarázni neki, de csak a lényegre emlékezett: a Szerencsefiával olyan űrfegyverhez akartak jutni a korabeli mérnökök, ami megbontja a téridő szerkezetét. Vagy ha nem is pontosan ezt akarták, ez lett belőle, vélte Froylox. A gond ott volt, hogy ha egyszer létrehozták a gerjesztett mezőt, és a csavarhullám útjára indult, többé senki nem állíthatta meg. Ami még rosszabb, a tesztalanyok sorra irányíthatatlanná váltak. E nem elhanyagolható hiányosságok kiküszöbölésével bízta meg a magabiztos Froyloxot, ami nem kis feladatot jelentett, mivel a Szerencsefia újratervezését igényelte. Most végre látni fogja az eredményt.

– Sikertől felszámolnunk az eredeti fejlesztés hiányosságait – düllesztette ki a mellét a tudós. – Megszelídítettük a Szerencsefiát, pórázra kötöttük, mint egy engedelmes kutyát. Ezt követően

gyerekjátéknak bizonyult a vontatóhoz méretezése. Nem azért mondom, de...

– Állj! Nagyra tartom a képességeit, úgyhogy ne fényezze itt nekem magát, mert olyan fényes lesz, hogy a fényvárók összetévesztik a Gyémánttal. Engem az érdekel, ugyanúgy felcsavarja-e a teret, mint a régi, irányíthatatlan változat.

– Ugyanúgy, abban nincs hiba. Csavarja, nyújtja, szakítja! Ha úrkáoszra vágyik, meglesz. A bemutatóhoz előkészített két vontató az indulási parancsot várja. Az első jobbról fog érkezni. Elhalad előttünk, mögötte a vontatmány...

– A Szerencsefia!

– ...igen, a Szerencsefia. Négyszázötől kilencszáz méter hosszúságig terjedhet. A mélységértékek ehhez igazodnak.

– Csak? – Gruwellnek felrémlt az a Szerencsefia, amit egykor a saját szemével látott. Gigászi volt. A tomboló csavarhullám szával tépte darabokra az útjába kerülő úrhajókat, szakította szét az útjába kerülő teret. Kavargott, villámlott, hangtalanul dübörgött.

– Ezenkívül önpusztítóvá válik, mármint a vontató legénysége számára. A bemutató lényegében három részből áll: először a Plowshare-1 nevű vontató a Szerencsefiával elvonul előttünk, és tesz egy kört. Eközben a kísérőhajóról üres mentőkabinokat lövünk a csavarhullámba. Másodszor jön a Plowshare-2, és megnézzük a Szerencsefia maximális kiterjeszhetőségét. Végül mutatok magának egy igazi kozmikus tűzijátékot.

– Legénység?

– Robotpilóták. Senki nem vállalna önként.

Három alak tűnt fel a lelátó végében. Gruwellnek ragyogó ötlete támadt.

– Az első vontatónak lesz utasa!

– Tessék?

– Menjen, és intézkedjen, hogy várjanak még az indulással! – szólt határozottan.

Froylox meglepetése csak egy pillanatig tartott, majd egykedvűen bólintott, és felállt.

– Ahogy akarja.

– Utána jöjjön vissza, és üljön le ott! – mutatott egy távolabbi székre.

– Van szék messzebb is.

– Menjen!

– Az áradás a mi reményünk, Gyémánt Hírnök! – búcsúzott Froylox kissé cinikusan, és távozott.

– Az áradás a mi reményünk, Ish! – morogta Gruwell oda sem figyelve.

Összehúzott szemmel mustrálta a közeledőket. Két ór vezette könyökénél fogva a megbilincsel, vánszorgó rabot. Nicolas Tran engedelmesen megállt előtte, tekintetét a földre szegezte.

– Arcom fűröszténém szikrázó fényedben, Gyémánt Hírnök!

– hajolt meg alig észrevehetően az egyik fogdmeg, gázostorát nyitott tenyerén előretartva.

– Az én fényem a Gyémánt fénye – fogadta a köszöntést Gruwell, két tenyere alsó részét maga előtt összeérintette, és ujjait kehelyként szétnyitotta.

– Kívánságodra átszállítottuk a 92493-as őrizetést. Nyugodt a fiú, nem lesz vele gond.

– Rendben, ott várjatok!

A fényes, óarany hajózóban feszítő örök hallótávolságon kívülre léptek, de a közelben maradtak.

– Ülj le, Nick!

Tran lomhán helyet foglalt. Gruwell sosem látta még ilyennek: a szeme beesett, a homlokán mély ráncok, az arca borostás, a haja rendezetlen.

– Nyúzottnak tűnsz.

Tran nem reagált.

– Részvétem.

Továbbra is csend.

– Ígérem, máskor becsukjuk az ablakot – próbálta kiugratni a nyulat a bokorból.

– Megölted... Tinát... – motyogta furcsa, elhaló hangon Tran.

– A *Menekülés a Menedékből* bejátszását kérem! – szólt határozottan Gruwell.

A holofon virtuális teret nyitott, és a holoképen bírósági tárgyalóterem jelent meg előttük.

– Tragédia Tina Tran tárgyalásán!

Miközben a tudósító beszélt, a kamera a tárgyalóteremben diskuráló kisebb-nagyobb csoportok felé közelített. Szünet lehetett. A kék-sárga reverendák kavalkádját a falnál álló fekete csizmás örök óarany egyenruhái foglalták keretbe.

Vágás után a bírósági emelvény mellett mint hatalmas, függőleges kémcső, nagyjából egy méter átmérőjű üveg kihallgatóhenger tűnt fel: a rettegett ZED-3. A ZED sorozat „legsikeresebb” darabja szoftveresen vallatott, a testi-lelki szenvedést virtuális valóságba ágyazva. Torz meséit a kihallgatott elméjébe vetítette, és a végletekig fokozta a megcsalt tudat páni félelmét. Kegyetlen álom volt ez. Minden konokul tagadó számára akadt egy a sok száz előre megírt minitörténetből, mint *Az öregember és a pitbull* (talán ez volt az egyik legrégebbi és leghírhedtebb), amely gondoskodott a vérgőzös, de erőszakmentes vizsgálat eredményességéről. Ezenkívül számtalan apró finomság, mint az ártalmatlan hajhullásba oltott őrzítő viszketés, az odvas fogak hasogató fájdalomla vagy a megrepedezett bőr alá bemászó hangyák pokoltüze alapozta meg a ZED-3 hírnevét. A vallomások kicsikarását követően aztán visszatért a józan ész, hogy az ítéletet – ha szükség volt rá – már a ZED-3 manipulátor karjai hajtsák végre.

A középtájon enyhén összeszűkülő kihallgatóhengerben Tina Tran kuporgott apró ülökén ég és föld között mint bezárt egér.

Az energiakábeleket nem csatlakoztatták a hengerhez; vállatásra, egzekúcióra nem készültek.

A hírmondó folytatta:

– Tegnap a koradélutáni órákban Tina Tran, akit férjével, Nicolas Trannel együtt a tizenhét évvel ezelőtti Gyémántmenedék elleni merénylet elkövetésével vádolnak, öngyilkosságot követett el a Galápagos-szigeteken.

Miközben a kíváncsi kamera a fényváró papok egyik csoportjára fókuszált, az elmosódott háttérben a ZED-3 foglya szinte észrevétlenül ereszkedni kezdett. Az örök más irányba néztek. A biztonsági zár felpattant, a henger üvegajtaja kinyílt. A földet érő Tina Tran fürgén kiugrott a ZED-3-ból. Belenézett az időközben ráfókuszáló kamerába, szemében furcsa fények izzottak. Magasba tartotta a kezét, és felkiáltott:

– Az időm lejárt! Indulnom kell! A hírnöki áldás immár a Legfényesebb Univerzumba repít. Én megtettem a magam dolgát. Emeljétek szemetek az égre! A kibomlás napja közeleg! Az Örökévaló Gyémánt és a nyolc zafírlélek úton van, hogy elsöpörje a lézengők szennyes világát. A Legfényesebb Univerzum csak a tiétek lesz, testvéreim! Az áradás a mi reményünk!

Előrelendült, kifutott az erkélyre. A pókerarcú örök nem mozdultak, mintha mindennaposak lennének az efféle kitérések. A billegő felvételtől látszott, a kameraman gondolkodás nélkül szalad az égből hullott szenzáció után.

A félkör alakú erkély díszes, kovácsoltvas korlátja mellett Tina Tran még utoljára visszafordult.

– Szeressétek a Hírnököt!

Meglepő könnyedséggel ugrott fel a korlátra.

– Jövök hozzád, Gyémánt!

Kitárta a karját, és mosolyogva leugrott. A kamera követte a halálos, többemeletnyi zuhanást. A rendező a vágást a földet érés előtti pillanatra időzítette. Magányos vértócsa következett

a galambszürke térkövön, majd a Tran házaspár esküvői hologramja.

– ...beszámoltunk róla, hogy Nicolas Tran a hét elején részletes beismerő vallomást tett a tizenhét évvel ezelőtti robbantással kapcsolatban. Vallomásában Tina Trant a tettestársának nevezte. Független források szerint...

– Holofon ki! – állította meg a felvételt a Gyémánt Hírnök. – Láthattad, nem én ölettem meg Tinát! Kellett a népnek az a kis bírósági színjáték, elvégre a szemükben te és a feleséged a legundorítóbb bűnözők vagytok. De hidd el, ő maga kérte a halált.

Ordítózást várt, fenyegetőzést, vicsorgást. Semmi. Ez bosszantotta. Fia megtört. Várjunk csak... Felhúzta Tran kabátujját; az alkarjáról kiszáradt Genovesa korong hullott pörögve a lába elé. Az örök nem sajnálták az egyházi tudatmódosítót. Leszedálták. Talán jobb így, gondolta.

– Nézd, Nick, nem tudom, fogod-e, amit mondok.

Tran feje kissé balra billent, arcán lassan legördült egy könny-csepp.

– A feleségem... szerettem... – nehezen formálta a szavakat.

– Ne sirasd őt, fiam! Többet hazudott neked, mint hinnéd. Nem a feleséged, a felügyelőd volt. A szeretet álcája mögé rejtőző fényvörös spion. Az én besúgóm. Emlékszel? Már beszéltünk erről a celládban. Kellett valaki, aki továbbítja nekem a prekog látomásaid, és szemmel tartja azt a nyavalyás emlékkristályt, miután kereket oldottál a Gyémántmenedékből. Ki lett volna erre alkalmasabb, mint egy feleség? A Gyémánt leheletére, Nick, látod, mit tettél? Miért nem maradtál nyugton a fenekeden? A kristály jó helyen volt a Dionén. Örök időkre a széf mélyén pihenhetett volna. Nekem megfelelt ez a felállítás. Jól van, te tudsz rólam egy s más. Mindegy, gondoltam, köztünk marad. Apa és fia megértik egymást. Nem akartam tönkretenni az életed, nem akartalak bántani benneteket! Érted?! Mindegyikőtök boldogan élhetne, te idióta

prekog! Miért kellett beavatnod a lányodat? Az egész a te hibád! – A monológ végére már üvöltött. – Csak a tiéd, senki másé! Most, hogy Melissának adtad a kristályt, nem hagytál választási lehetőséget. Van, amit az ember a fiának sem néz el.

– Melissának... meg kellett... ismernie... a múltat. A múltadat... – Nicolas erőt vett magán. – A gyerekek kínzását... a szüleim meggyilkolását...

Gruwell megragadta Tran kabátját, majd elengedte. Fújt egy nagyot. A fent említett események valóban megtörténtek. Elengedhetetlen feltételei voltak hírneve és vagyona megalapozásának.

Két emlékkristály őrizte fiatalkori tetteit. Az eredeti, melyet ő készítettett, és biztos helyen őrzött, végül illetéktelenek kezébe került. Nyilvánosságra hozatala a bukásával járt volna, így nem habozhatott, felrobbantotta a fényváro vallás központját, a Gyémántmenedéket a szimatolókkal együtt. Több száz ember élete árán az emlékkristály megsemmisült.

Azonban volt egy titkos másolat is, mely egy fénypap jóvoltából nevelt fiához, Nicolashoz került. Erről később szerzett tudomást. Úgy határozott, bérgyilkos helyett szerető feleséget küld a menekülő Nicolas után: Tinát, a fanatikus fényváro ügynököt. Így biztosította, hogy továbbra is hasznélvezője legyen fia látomásainak, továbbá naprakész információval rendelkezzen arról az átkozott kristályról. Aztán Nicolas úgy döntött, hogy a második emlékkristályt mit sem sejtő lányának, Melissának adja tovább, a tizenhatodik születésnapján. Az agyalágyult barom! Ez a másolat keserítette most meg az életét.

– Csak magadnak köszönheted a feleséged halálát!

– Tina... Tina... szeretett... engem...

– Lehet – csillapodott le Gruwell –, de a hazaúton a Dionétől a Galápagos-szigetekig ezt valahogy elfelejtette. Miután elfogtunk téged, az ő küldetése lejárt. Dalolva tért vissza a fényvárokhöz. És tudod, mi a legszebb az egészben? Nagy ívben tett